ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἴδε περὶ τῶν προγενεστέρων ἐκδόσεων, ἄνευ ὅμως τοῦ Λόγου τοῦ Σεγνέρου, τὸν Ἀριθ. (173) τοῦ παρόντος Καταλόγου.

(391) — Τὸ Κεκραγάριον τοῦ Θείου καὶ Ἱεροῦ Αὐγουστίνου, Ἐπισκόπου Ἱππῶνος, ἤτοι Βιβλία τέσσαρα. ά. Αἱ Μελέται. β΄. Τὰ Μονολόγια. γ΄. Τὸ περὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ Θεωρίας. δ΄. Τὸ περὶ συντριβῆς καρδίας. Ἐν οἷς περιέχονται Αἰνέσεις τε, καὶ Δεήσεις, καὶ Εὐχαριστίαι θερμόταται, ἃς ὁ θεσπέσιος πατὴρ πρὸς θεὸν ἀναπέμπων ἐνδελεχῶς ἐκέκραγεν. Ὑπὸ μὲν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως ἐξερμηνευθεῖσαι, ὑπὸ δὲ τῶν Αὐταδέλφων Ζωσιμάδων ἰδίᾳ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τύποις ἐκδοθεῖσαι ἐπὶ τῷ διανεμηθῆναι δωρεὰν εἰς χρῆσιν ψυχωφελῆ τῶν τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας πρόνοιαν ποιουμένων. Ἐν Λειψίᾳ. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Βραΐτκοπφ καὶ Αἵρτελ. ᾳωδ΄. 1804. εἰς 8ον.

(392) — Σπαρτίον Ἔντριτον κατὰ τῶν ἐπηρεαστῶν τῆς εἰς Χριστὸν ἀμωμήτου πίστεως ψευδοφιλοσόφων, ἐν τρισὶ ταῖς ἐφεξῆς πραγματείαις ἀντιπλεκόμενον· ὧν διὰ μὲν τῆς ά. σαφῶς παρίσταται ἡ τοῦ χριστιανισμοῦ θεότης ἐσωτερικῶς θεωρουμένου καθ' ἑαυτὸν, καὶ ἄνευ τῶν προφητικῶν προῤῥήσεων, καὶ τῶν ἐκτελεσθέντων ὑπερφυῶς παραδόξων (Συγγραφ. ὑπὸ Σωάμου Ἰενυνσίου Μιλόρδου, καὶ μέλους τοῦ παρ' Ἄγγλοις Παρλαμέντου.) Διὰ δὲ τῆς β΄. δαψιλῶς ἀποδείκνυται τὸ Αὐτόπιστον τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελιστῶν, καὶ τὸ βέβαιον καὶ ἀναμφίλεκτον τῆς αὐτῶν ἐπιμαρτυρήσεως. (Συγγραφ. ὑπὸ τοῦ Γάλλου Βέλγου Δεαυσόβρου, τοῦ ἐκ τῆς τῶν Ῥεφορμάτων φατρίας.) Διὰ δὲ τῆς γ΄. συμβιβάζονται, καὶ σύμφωνοι ἀναφαίνονται αἱ δύο τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Γενεαλογίαι, αἱ ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις ἀναγινωσκόμεναι. (Συγγραφ. ὑπὸ Αὐγουστίνου Καλμέτου, τοῦ ἐκ τοῦ Τάγματος τῶν παρὰ τοῖς Δυ-